

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 2

Parkland, Washington, Ute Januar 1901.

Ute Aarg.

Sneiald.

Det er en vinerlig Sneveirsdag
 Med Længsel og Sønderdøst,
 Hvor tætte falder de kolde Flog
 Gjennem den stille Luft.

Det høres ei, naar de Jorden naa,
 De synker en efter en,
 Men usjarmært de breder derpaa
 En Dug saa blød og saa ren.

Derunder læges den froiske Jord
 Og faar sin Varme igjen,
 Derunder Baaren i Løndom gror,
 Til Solen fremfalder den.

Fald søgtelig da, I Hvilens Bud,
 Og døf den Mart, som er der,
 Og lyb de laudreke Jærer ud,
 Som Høstulden heri star.

Fald sagte som et døhlende Svog
 Paa Lindens blottede Rviß,
 Paa Søens luffede Dielaag,
 Paa Høien, der sørger hist.

Det er en nøgllig tilføstet Grav,
 Over Menneskets Hjørlicheß
 Det bedste, den eld' til Jorden gab —
 Fald sagte derover med Fred!

Til her under Sneens og Jordens
 Løg
 Slumrer en døhstet Vaar:
 Som Høiens Grensvær spiter en
 Dag,
 Saa dens Døde til Liv opstaar.

Den apostoliske tidsalder.
 af Nina Haushod.

Ti dage efter Jesu himmelfart blev den Helligaand, efter Jesu løfte, udgydt over apostlerne, saa at de talte i alle slags tungemaal, for alle de til pinseløsten forsamlede folk om Guds store gjerning til menneskenes frelse, og 3000 blev døbt paa den dag. Saaledes dannedes den første kristne menighed eller kirke. — Apostlerne var menighedernes lærere og tilsynsmænd, saalange de levede, og det er den tid i kirken, som kaldes den apostoliske tidsalder, altsaa lige til Johannes's døbt gikrent aar 100.

Menigh den i Jerusalem, som var den første kristne, bestod som bekendt udelukkende af jøder, maasse med en liden tillægning af enkelte hedenskydte, til jødedommen overgængne profeter.

— Det var blomsten af den jødiske nation, der var stibt ud i den nye pogs menighed, den forelselige frugt.

— Den unge kristne menighed levede i den Hjørlicheßrige tid; den viste i sin vandel at de virellig var bleve gjensjætte, og den hele menighed var et hjerte og en sjæl og de havde alle ting tilfælles. De lovede Gud og havde gudst hos alt folket, og daglig lagde Herren sine herte til menigheden. Ap. Gj. 2, 24—47.

De kristne i Jerusalem forsamledes daglig til opbyggelse. Bilde nogen ikke underlæste sig menighedsorden blev han med Hjørlicheß og alvor formanet, hvis formaningen ikke udrettebe noget, blev han udelukket. Men man behøvede ikke i den tid frugte for, at mange vilde bekjende troen uden af hjertet at tro paa Jesus. Det gif ogsaa her i denne menighed som i andre, lidt efter hvert kom klinten tilføne, hylere blandt sande kristne blev aabenbare, og udenfra kom forfølgelser. Peter og Johannes blev af det høie raad kastede i fængsel, ja de vilde endog slaa dem ihjel; men Gamaliel en farisæer, som var agtet af folket, sagde: „Lad disse fare, er denne lære af mennesket, vil den falde af sig selv; er den af Gud, vil det ikke nytte at stride mod den.“ Derpaa lod de apostlerne dødfryge og forbed dem at vandre i Jesu navn; men apostlerne gif gløbe døet fra raadet, fordi de havde lidt for Jesu navns Rald, og vedblev at vandre. Apostlerne valgte syv farisæerstandere, som skulde uddele gaverne.

— Stefanus var en af dem, han var fuld af tro og kraft og gjorde undergjerninger blandt folket. De, som stode op og stræbe mod ham, kunde ikke slaa sig imod den visdom og aand, af hvilken han talde, saa skæbte de ham for raadet og førte falske vidner mod

ham, og fik ham dømt til at stenes. Stefanus er den første kristne martyr.

— Forfølgelsen mod de kristne forårsagede, at mange flyttede fra Jerusalem adover, endog udenfor Jødeland, med dem udbredtes ogsaa evangeliet til andre steder udenfor Jødelands grænser. Ogsaa enkelte af apostlerne blev særlig kaldte til at vandre udenfor Jødeland blandt hedningerne. Petrus blev i et lun vist, at hedningerne havde saa høje evangeliet, og han fik særlig bud om at b søge hedningen Kornelius og vandre for ham. Den „gentlige „hedning apostel“ blev senere den Paulus, som havde fundet bedag i Siriens's vord. Den drog omkring og gæstede menigheder, indsatte forstandere for menighederne, og saaledes ved Guds naade virede han vore end de andre apostle. — Naar saaledes de jøder og hedninger antog troen paa Kristus kom menighederne til at bestaa af disse to slags nemlig: Hedninger og jøder. — Dette forårsagede ofte virede og uenighed i menighederne.

De jødekristne havde vanskeligt for at opfige sin farisæisme, og de vilde gjerne rose sig selv. De hedningekristne, som intet havde at rose sig af det vore, havde dog den samme Frelser som jøderne, og ved troen paa ham kunde de rose sig af haab om herlighed hos Gud. Rom. 5, 1—2 hvor der hedder: „I det vi altsaa ere retfærdiggjorte ved troen, have vi Fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus, ved hvem vi ogsaa have adgang ved troen til den naade, hvori vi staa, og vi rose os af haab om herlighed hos Gud.“ — Stridigheder mellem disse to anskuelser herte vi om i menigheden i Antiochia. Ap. Gj. 15.

Den apostoliske tid skal vi betragte som grundlæggelses tid. Den er altsaa kirken's grundmur, og paa den har kirken senere bygget; den er begyndelsen, og skal nu senere lid er forstærkelsen.

Paulus siger, at de kristne skal se op til apostlerne, og følge deres eksempel; men især følge Kristi eksempel. De

kristne ser tilbage, og de ser fremad og opad til sin Frelser, i hvis fodspor de følger. Dette var ogsaa den apostoliske tids Hjørke, at de havde brændende Hjørke hed til sin Herre og Frelset og saa ham i det sande lys. Derfor kunde de første kristne ikke hvorandre saa varmt og inderligt, at hedningerne maatte udbryde: „Se, hvor de elsker hvorandre!“ Denne rene broderhjørlicheß var altsaa noget nyt i den gamle Hjørlicheßstøse, solde verben. Den maatte da ogsaa vore et kraftigt vidnesbød om oplystigheden af deres tro, og tjene til at drage de mange tilføne, som stattede sig til den apostoliske kirke. Kristus havde anvendt apostlerne til at vidne om hans og grundlægge kirken, at kristne menigheder og vore behjælpelige med at give evangeliet plads og fremgang. Apostlerne ligen valgte fastlig forstandere til at forkynde evangeliet og uddele gaver.

Med henblik til den nærmere ordning af gudstjenesten finder vi i den apostoliske tid en forskjellighed. Gudstjenesten i Jerusalem var dengang noget anderledes end paa andre steder. De kristne samledes daglig eller ogsaa flere gange om dagen i templet, derimellem kunde de ogsaa samles i huse til bøn; thi de syntes endnu at have bibeholdt de jødiske bønntimer. Menigheder udenfor Jødeland holdt sine forsamlinger i huse. — Vi herte ogsaa om husmenigheder, som bestod af en familie med flere. — Der blev oplæst visse afsnit af det gamle testamente og af de apostoliske b'reve som ogsaa blev fortolkebe og anvendt. Hertil kom bøn og sang. Disse menigheds vedelige liv har oplagt et kraftigt vidnesbød om evangeliet's omflodende magt, thi disse menigheder har med største energi omformet sit vedelige liv efter evangeliet's grundlæggninger ved at fornybe alt ugudeligt væsen og at vore den Hjørlicheß, Herren havde foregaaet dem med i sit eksempel.

PACIFIC HEROLD,

Udøvet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør.
assisteret af
Rev. J. Johanson,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar 50 Cts
Seks Maanedes 25 Cts
til Europa pr. Aar 75 Cts

Adresso: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller lag Oct. i Sels i Brevet.

En eller To Gents Primærter modtages ogsaa. Men Primærter paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Kandinatiffes Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

Stat op, bliv lys! Det var som om, og Gensindstændighed søgtes over dig, og se, Marke heller hørbes og Måls Jøfrens, men over dig det Herrens ord, og over dig det sande og rigtige, antændbare sig, og Jøfrens skal søges til dit Ord, og Røger til den Ånd, som er oplysende over dig. Guds herre Guds og se trindt søgning! De samler sig alle sammen, de søgter til dig, hvis Søgen skal søges fra det fjære, og sine Tøtter skal søges paa Armen. Du skal se og brude af Glæde, og dit Hjerte skal søges og udvide sig; i Guds Rigtighed skal søges sig til dig, Jøfrens skal søges til dig. En Måls af Røger skal søges dig, Bibels og Guds Røger; alle sammen skal søges fra Jøfrens, Guds og Jøfrens, skal de bringe, og Gensindstændighed skal se søgning. Cf. 91, 1-6.

„Stat op, bliv lys!“ med disse Ord vender Esajas i vor Tægt sig til sin Lids troende Flon. Han opfordrer dem dermed til Glæde. For med Opfordringen: „Stat op, bliv lys!“ vil han ikke sige andet end dette: Op, Zion, glæd dig! glæd dig! For ligesom Mærket er et Billede paa Sorg, saa er Lyset et Billede paa Glæde.

Han Profeten Esajas's Tid saa det nemlig høist sørgeligt ud med den gamle Satts Kirke. Vi ser dette allerede af det første Kapitel af Esajas's Spøds mme, hvor Profeten sly Raager: „Og Jions Tatter er bl. ven ti. soets som en Løvhutte i en Bingsord, som en Søsterdytte paa en Ågurtmark, som en Stad, der lagt. a. c. s. Hadde ikke Gensindstændighed, Gensindstændighedens Gud, ligesom

og en liden Rest, da var vi som Sodoma, da lignede vi Gomorra.“

Qvad er det nu, mine fjære, hvorved Esajas søger at tænde Glædens Lys i Hjerterne hos sin Lids nedslagne troende? Det er ved Forudsigelsen om, at der snart skal komme en Tid, da store Skarer af Hedninger skal omvende sig; det er altsaa med et Ord Missionens Gjerning.

Efter vor Tægt er der altsaa Glæde i enhver sand troendes Hjerte over Missionens Gjerning.

Men Esajas angiver ogsaa paa samme Tid Grunden til denne de troendes Glæde, naar han i vor Tægt fortsætter saaledes: „I dit Lys kommer, og Derrens Herlighed opgaar over dig; ti se Mærke dækker Jorden og Ruim Folkene, men over dig skal Derrens opgaar, og over dig skal hans Herlighed aabenbare sig.“ Grunden til at de sande troende glæder sig over Missionens Gjerning er altsaa efter vor Tægt den, at de har erfareet paa sig selv Gøngens is oplysende og saliggjørende Kraft.

Og saaledes er det, mine fjære. Et Menneske, som endnu ikke har den sande Tro, er enenstjærnt; han glæder sig kun over det gode, som han selv udder. Om sin Næste betynder han sig ikke, og mindst om sin Næstes Sjæl. I det høieste glæder et vantro Menneske sig over, at han selv skal bliv salig; om andre bliver salige, det er ham ligegyldigt. Et vantro Menneske siger som Kain: „Er jeg min Brøders Bogter?“ Men saa snart et Menneske kommer til sand Tro, foregaar der en stor Forandring med ham. Fra det Dødblik er Gensindstændighedens Herredomme brudt og Kjærighed til Næsten vændt i ham; derfor har han nu den Duffe i sit Hjerte, at dog alle Mennesker maatte blive saadanne salige Jøtt som han ved Troen er bleven. Da i. Et. David ved den sande Tro var kommen til Bished om sine Synders Forladelse, da sagde han til Gud: „Jeg vil lære Overtrædere dine Vise, og Søndere skal omvende sig til dig.“ I det første Kapitel af Johannes's Evangelium læser vi fremdeles: Da Andreas havde fundet og i Troen annammet Jesu, da sagte han strax at søge ogsaa sin Brøder Simon, der i Kristus fik Navnet Petrus, til Kristus; og da Filip havde erkendt Jesus som Messias, søgte han ogsaa strax sin Ven Natanael til ham. Den, som er kommen til sand Tro, kan umulig be-

holde den dermed fundne store Stat for sig selv alene, men tænker meget mere, som det heber i Sangen:

At, hændte du Guds Raades søde Rige, Hvor godt det er at høre Jesum til!

Maan en sand troende omgøoes med en, som endnu ikke staar i Troen, saa føler han Trang til at knytte religiøse Samtaler med ham, at vække ham til Omfarg for sin Sjæl og at luffe ham til Kristus; eller, hvis han føler sig for soag dertil, saa søger han dog at saa ham til at gaa med sig i Kirken, for at han kan saa vide, hvorledes han skal blive salig. Han søger vel ogsaa at fiske en Bibel eller andre opbyggelige Skrifter i Haanden paa et saadant statters Næsteste, der er hildet i Vantro. Men fremfor alt søger den, som er kommen til sand Tro, at bringe sine egne Jøtt til Kristus: den troende Mand sin vantro Hustru og omvendt, de troende Forældre sine Børn, skende sine Søskende, Slægtninge sine Slægtninge, Venner sine Venner, Husbønder og Madmødre sine Tjære, Piger og Arb. idere, Næstere sine Søskende, Huskæller sine Huskæller, Naboer sine Naboer. Men en, som er kommen til sand Tro, bliver ikke staaende ved sin enkelte Næste; han søger ogsaa, at hans hele Hu, hans hele Land, ja hele Verden maatte blive sørt til Kristus. Han læser derfor ogsaa Jærerne saadanne Lidskrifter, hvoraf han saar vide, hvad Tid det er i Guds Rige, for han tager hjerteilig Del i alt, hvad der foregaar i Guds Rige. Det er saa umuligt for dem, som er kommen til sand Tro, at være ligegyldige med den der lever uden Gud og uden Jærter, at nyvende endog suarere og meget kan falde i en sørgelig Omvendelsesiver, hvorved de glemmer sit eget Sølegavn. Kort, den hele kristelige Kirke er ikke blot et Samfund af Mennesker, som ved den sande Tro er bleven salige Mennesker, men ogsaa et stort, af Gud selv grundet Missionsstæb; men hoesentfelt Menned er, saa at sige, en af Gud stiftet Missionsforening og enhver troende kristen i sin Kreds en Missionær. Li, esom da Petrus siger om alle troende kristne: „I er en udvalgt Slægt, et kongeligt Prestestæb, et helligt Jøtt, et Jøtt til Gensindstændighed, for at I skal forkynde hans Døder, som kaldte eder fra Mærket til sit udvalgte Lys.“ Derfor ser vi da ogsaa, at saa ofte Kirken staar i Bløds, druer den ogsaa tvægt Mission, og saa ofte Kirken kommer i Forsald, høines ogsaa dens Jøtt for denne hellige

Gjerning, og der opstaar da ved de saa tiloversblevne levende kristne private Missionsforeninger.

Men hvad er nu Gensindstændighed, hvorover de i Sandhed troende Missionsvenner glæder sig saa meget? Det viser Esajas i vor Tægt med de Ord: „Og Folket skal vandre til dit Lys, og Røger til din Glans, som er opgangen over dig. Opløst dine Dine og se trindt omkring! De samler sig alle sammen, de kommer til dig; dine Sønter skal komme fra det fjære, og dine Døtre skal bære paa Armen. Du skal se og straa af Glæde, og dit Hjerte skal baste og udvide sig; ti Guds Rigtighed skal vende sig til dig, Folkets Guds skal komme til dig. En Måls af Røger skal baste dig, Bibels og Guds Røger.“ Se, Gensindstændigheden for de troendes store Glæde over Missionens Gjerning er den, at ved denne Gjerning bliver mange af Gud til det evige Liv stæbte og ved Kristus dret sørløste, men sørløste Sørløste sørløste fra Gensindstændigheden og bliver saadanne salige Mennesker som de selv er, og at Rigtigt salige Rige bliver mere og mere udbredt, og at saaledes alle Lunde bliver mere og mere fulde af hans Røge.

Nu da, mine fjære Lidsfjære, hvorledes staar det til med eder i denne Hensendelse? Kan I være fulde, naar I hører, at der endnu er utallige Millioner Hedninger, som ligger i Mærke og Dødens Slægt? Hører det eder ikke, at der endog i vort Kjøbmandsland endnu er tusinder og atter tusinder, som vander i hedsst Blindhed uden Gud, uden Jærter og uden Guds Bils: ikke eders Hjerte brøaget, naar I hører, at hundrede tusinder af de statters sørt i vort Land vandr er sørløste fra det legemlige Slaveri, men sørt en stor Tel lever i et endnu meget skrækkeligere Slaveri, nemlig i Tjærerens Slaveri? Høder I der ikke om, at mange af vore indvandrede Missionærer uden Kirke og uden Skole gaar nedover i sandelig Densende og enten bliver et Døtte for søvnerste Søtter eller med sine Børn sølder tilbage i aabenbart Hedsstæb? At, hoesom I endnu er ligegyldige lige overfor denne Sag, da er I endnu uden den sande Tro, da hoesom I endnu Gensindstændigheden i eder. Da er I endnu lig dem, som, medens deres Brøder i et brændende Hus raader om Høls, sørløste sørt paa hvorledes de sørt kommer i Flammerne, eller som, medens deres Brøder i en Strøm søvner med Døden, ikke sørt sørt Haanden

ud for at hjælpe dem, fortsætter sit muntre Vilde ved Bredden og med Hjertelighed ser paa, at Dybet sluger de utykelige. Vi og Vi over eder i Gulghed, hvis I bliver ved i en saadan stræffelig Hjærtelighed!

Wolffter.

Dr. Kaspar Kreuziger.

Fortsættelse.

Luther reiste derpaa. Og efter at han i en Prædiken paa Ste Søndag efter Trefoldighed 1524 havde aflagt et Sandhedens Vidnesbudd, foreslog han for Magdeburgerne Nikolaus von Amshorst til Prest og Superintendent; og til Rektor for Skolen, hvor der var 600 Dreng, underviste af flere Lærere, blev Kreuziger udnævnt. I tre Aar forstod han dette Skoleembede med stor Vellykkelse og holdt dertil paa enhver Søndag to Prædikener for Folket. Saaledes hjalp han til grundlagge Reformationen i en Stad, som siden, naar i den Tid, da de bekjendte Interimsforsøg gjordes, blev et Aar og Helv for alle betrangte.

Men allerede 1528 blev Kreuziger kaldt tilbage til Wittenberg. Det daværende Universitet stod dengang, som Mathesius beredner i sin 7de Prædiken over Luthers Liv, i sin højeste Blomstring. Antallet af Studenter var meget stort, og Arbeidskræfterne strakte ikke mere til. I Aar søttes dette hos Lærerne i Theologi; thi disse maatte ofte være fraværende i andre Anliggender. Saaledes var for Eksempel Melancthon paa Rhodanus; Augenhagen maatte, som vi vide, ofte være fraværende for at ordne forskjellige Landes og Staders Kirkesagen; Jonas var hovedsagelig beskæftiget med Visitation i Sachsen, og den ofte syge og helt anførte Luther havde en saa stor Arbeidsbyrde paa sine Skulder, at man skulde tro, den maatte smage ham ned; thi han maatte være Hovedlederen af alle forskellige Anliggender; af ham begjæredes der Raad og Afgjørelser i alle væsentlige Tilfælde; han havde meget at gjøre med at undervise, at prædike, at skrive, at kæmpe, at tale, at lide, og at bede. Saaledes behøvede Universitetet dengang en ung, kraftfuld Medarbejder i Theologien, og dertil blev Kreuziger udseet. Men ved Siden af sin Stilling som Professor fik han ogsaa en anden saadan Prest ved Slotskirken, hvor han hver

Søndag skulde prædike; da derfor den maatte han ofte færdes i Augenhagens Sted ved Hovedkirken, naar denne var fraværende fra Wittenberg.

Med Luther stod Kreuziger paa en meget god Fod. Hvor høit Luther hatte ham, kan man se af flere Leilighedens kaldne Breve om Kreuziger. Om kaldte ham en fortrinlig dygtig Theolog, til hvem han efter sin Død vilde anbefale Kirken, og han roste ham altid. Formedelt havde ikke, fredelige, milde Sæter talte han ham til, idet han sammentagtede sig selv med Kristus, fordi, som han sagde, hans Skrifter lærde som Plaster. Stor Tjeneste ydede Kreuziger Luther ved Adgangen af mange af hans Skrifter. Da denne umuligt kunde forfarer sig til alle sine Frelæsnings og Prædikener, saa efterlævede Kreuziger, som havde en naturligt Færdighed i Partigrønning, mange Aars arbejde i Prædikener af Luther og ordnede dem med stor Flikt til Trykning. Den gamle Mathesius siger i sine Prædikener over Luthers Liv, idet han fortæller om Luthers Arbejde i Aaret 1537: „Han udgav ogsaa paa Prædikestolen vor Herrens Jesu Kristi høste Prædiken efter Kaddereus Indsielse, hvilke Prædikener er aftrykte af Doktor Kaspar Kreuziger og siden udgav i Tyskland. Denne Bog har Hr. Doktor Luther meget ofte med sig til Kirken og læste meget gerne der, som jeg og andre have hørt af hans egen Mund ved Bordet, at det var den bedste Bog, som han havde gjort. „Kjont jeg ikke har gjort den,“ sagde han, „thi Dr. Kaspar Kreuziger har derpaa vist sin Flikt og store Forstand.“ Saaledes efterstev den og befordrede til Trykken mange af Luthers Taler og fortjente dermed Tak af Kirken; thi uden hans Tjeneste var disse dyrebare Skrifter af Luther aldrig bleve en Giendom for hele Kirken. Han bejogde ogsaa sammen med sin Ven Georg Korner i 1539 og følgende Aar den første (wittenbergske) Udgave af Luthers Skrifter. Og dernæst lagde han ikke alene for Dagen sin Vilighed til at tjene andre, men ogsaa sin Hjærtelige Hjælp. Han, en Professor og Doktor i Theologi, en Mand af almindelig og stor Rædsom altså Luther's Færd; hvor man se Professorer og Alerorer i Theologien gjøres der vel ikke i vore Dage, som de lide det under sin Verdighed endog at læse Luthers Skrifter! Hvor vilde de ikke vilde fare

Maner, som man vilde ommode dem om at være Luthers Wiffræder! Som med Luther, saaledes var ogsaa med Melancthon stod Kreuziger i et indbyrds Venkæbforhold. Begge disse Mænd var ligesom Raad for hinanden, begge var alene for hinanden. I Sindelighed var de hinanden meget lige; begge var Løve paa en og samme Vej til den evangeliske Sandheds Erfærdighed, nemlig oprindelig ikke saa meget ved Færd og Færd i Samvittigheden for den vrede Guds Tom og ved den indre Erfaring som Luther; men mere paa Grundtanke og Vej efter Sandheden var de ligesom tvivls Lebede fra en G. Hendelse til den anden, hvorfor de ogsaa mangede Luthers hvide Erfaring. Kreuziger var ligesom Melancthon's hvide Raad, denne kaldte ham derfor ogsaa sin anden Salvel, sit andet Jeg, og han skænkede denne sin fulde Tillid. Ja, som vi dt gik Kreuziger i sin Tillid til Melancthon, at han engang lod sig forlede til at forebrage deens fra den rene Læres Rettesnor af følgende Lærelseringer. Thi da han engang i en Færd i Aar havde udalt den Sætning: „Jesus Kristus er den Karlag, hværd vi blive retfærdige for Gud; dog er det sandt, at Menneskene gjør noget, at vi maa have Anger og opretholde vor Samvittighed ved Guds Ord, for at vi kunne gribe Troen. Saaledes er vor Anger og vore Gjerninger nødvendige til Rettfærdiggjørelsen“ — saa kaldt dog Skylden for denne Sætning tilbage paa Melancthon, som havde opstillet den. Men begge Mænd havde ogsaa de samme Færd og Stræbeligheder hos sig, idet de nemlig undertiden lod sin naturlige Velt til Færd og Ombrægtighed saa for lange Tøller, og idet begge var af Naturen pærelige, omfjendtlige og mistroiske. Af denne Ailde sked da vel ogsaa den Misstemning med Luther, som de sig til ikke utværlig gav tilhænde i Breve til gode Venner. Dog have disse menneskelige Stræbeligheder, som ogsaa havde selv ved de høit Delgerer der i Færd og maa bringe dem til Færd og b, altså forment at sandere sig med Luther, som fortælle dem alle med Luther.

Men Kreuziger arbejdede ikke alene i Wittenberg som Professor paa sin Lærerskole og som Prest for Reformationen i denne By; men ogsaa udenfor Wittenberg havde han en Christen Raad til Bestandelse og Hjælp i den vore Aare. Om hans Virksomhed i Magdeburg allerede har hans Wiffræder

som Professor i Wittenberg have vi allerede hørt ovenfor. Da i Aaret 1534 de forskjellige Stæder i Anhalt vilde indføre Reformationen i sine Lande var Kreuziger forsamlet med Luther og Augenhagen i Dessau for at raadslaa om dette Anliggende. En betydelig stor Glæde oplevede han, da Reformationen ogsaa blev indført i hans Fødsels Land i Aaret 1539. I dette Aar døde nemlig den fanatiske pærelse Tysker Hertug Georg Mentel, og hans Land tilfaldt hans lutheriske Broder, Heinrich. Denne foranstaltede nu paa Vintertiden i samme Aar en stor Høitidelighed til Reformationens Indførelse i Leipzig; hvorved Kurfyrsten Johan Fredrik var tilstede med sine Wittenberger-Theologer: Luther, Melancthon, Jonas, Kreuziger og Myconius. Luther prædikede to Gange under Festen og reiste snart derpaa hjem isjen; men Kreuziger og Myconius blev tilbage for at bringe videre det paabegyndte Verk. Men her havde de mange haarde Kamp at drist; thi verdens Borgerkædet i det hele og store hatte sig til Reformationen, trodte de ras Munde og de fleste af Universitetets Lærere standhaftigt op imod den. Dog vilde hine ikke sige, men holdt ved i Ven og Arbeid Embede, prædikede stiltigt, holdt Katekismundervisning med Ungdommen og offentlige Disputationer med Fjenderne; og disse kunde ikke modstaa den Mand, af hvilken de talte. Derfor kunde Myconius snart skrive derfra: „Jeg haaber, at Satan snart skal sende sin Hoved mod vor Klippe, Kristus, saa at han maa lade noget af med at bide, uagtet han ikke vil aldel's ophøre dermed.“ I Leipzig havde man nu gjerne villet beholde Kreuziger for bestandigt; thi han var kommen i stor Anseelse hos dem; men da han overlod Afgjørelsen i sine Wittenberger-Embedsbreders og i Færdens Raad, saa vendte Leipzigerne sig med Bøn til dem. Da Luther nu erfarede dette, skred han til Kurfyrsten: „Si havde for at Dr. Kaspar ikke kan gjøre saa stort Gavn i Leipzig, som her i Wittenberg, og Stæde vilde det være, om han skulde forsamme meget her og der udrette Mirakler; man kan vel hjælpe sig i Leipzig med en mindre Stor end en saadan Stang, saa at Skolen her ikke bliver ganske blottet for Lærere, især da Dr. Kaspar er en dygtig Mand til at læse i Theologi, som hvem jeg har sat mit Raad efter min Død; saa at det er min underdanige Bøn, da det kommer an paa eders kirkelige Raad og Wiffræder, at eders forskjellige Raad ikke

Indet Dr. Halper etc. har i Tid-tenberg; hvem der, hvad og om den Tid vil gaa. Efter denne Skitsse afslug Raskheds- og Hæls- og Hærsager, maatte endda i November samme Aar, tilbage til Tid-tenberg (Luthers Brev er dateret Tid-tenberg efter Allehelgendsdag).

Ogsaa ved de mange med de pavelige afholdte Religionstaler var Kreuziger ofte nærværende. I A. 1529 var han med i Speier, og i Begyndelsen af Aaret 1540 var han med ved Kollokalerne i Schmalkalden, Dagenau, Worms og Regensburg, hvor der overalt vistnok ikke blev afrettet mere, end at her blev sagt de pavelige Sandheden; thi paa de forberedte pavelige Theologer — en Ud for Ud-empfel — var baade Humle og Malt spildt. Ved Melanchtons og Geds Disputation i Worms udsædede Kreuziger en Notand Gubede om det med lav megen Dagtighed, at selv Korkonklogen Formand Oren ikke ikke kunde negte ham sin Kærlighed. Den af-terede ofte omstaltet Melanchton skrev den 7de og den 14de Febr. til Luthers Bro: „De i Kollokalerne Deltagere Kreuziger var vist Parits Notar og ikke alene opfyldt alle Dr. J. J. (Melanchton) og Geds Dns, men ogsaa tillige erindrede ham om, hvad der videre var at gjenbringe af Geds Spidsfindighed. Sagde Melanchton om Geds: „De lutherske have en Stil, som er lærdere end alle andre pavelige. Thi han opfylder alle Ord til Geds Skrivning, som Dr. J. J. taler, og er indværet ham tillige om, hvad der er at gjenbringe af Geds Indberetninger. Jeg har“ — feler han til — „Jes. 11:10, som har efter Melanchtons Mund har skrevet lafelig af paa Brevet.“

(Luthers Brev Nr. 1)

28. Isaia's Offing.

1844-45

Abraham's Tro blev nu sat paa en haard Prøve. Gud befalede ham at ofre sin Son Isak, Forjættelsens Son. Og Abraham gjorde, hvad Gud befalede ham og alt med sin Son og paa Maria Bjerg og beredte der Ofret. Ja, han skante ikke sin egen Son, men, saa vist det stod til ham, ofrede Isak. Saaledes viste Abraham sin Tro i Gjerning, i Lydighed, Jak. 2, 21. „Jo mekest Tro ofrede Abraham Isak, da han blev prøvet, ja den den endbaarne ofrede han... til hvem det var sagt: I Isak skal I koms kende.

„Ja,“ Gud har det alligevel sagt ved Isak til Isak. „Thi han bemalte, at Gud var værdig endog til at opretholde det gode.“ Han sagde jo til Dier-gerne, som han efterlod med ved Hjer-ten: „Vi vil komme til eder igj. n.“ Abraham er ogsaa her alle troendes Kærligheds. Troen bliver i An-førelsen prøvet og styrket. Den rette Tro holder ogsaa da, naar Gud Hjulter sig og viser sig haard, fast ved Ordet, ved Guds naadige Forjættelse. Abra-ham's Gredsel lærer os og mener os til, at vi skal følge Guds Villie og Gud og ofre alt, endog det hjerteste og paa samme Tid stole paa Guds Magt og ikke tvile paa, at han kan give os alt igjen og bringe det tabte tilbage.

Isak, som vistig var Beden, som hans Fader lagde paa ham, og uden Tvivl lod sig blinde paa Beden, er et Billede paa Troens Modighed. Det er ogsaa et Billede paa Tro, at man villig og uden Tvivl bærer og bærer alt, som Gud paalægger.

Da Abraham allerede havde udræbt sin Fader for at slægte sin Son, greb Guds Engel ind og hindrede Gjer-ningen og viste Abraham en Bæder, som han kaldte efter i sin Soms Sted. Forbødets befalede Gud sin Forjæt- telse til Abraham, efter at han havde behøvet Troens, Forjættelsen om den nye Son, Kriens, ved hvem alle Israels Slægter skal velsignes, og om den talrige Krom, alle troendes Kilde, og Isak til, at hans Krom, det er Guds Isak, skulle alle sine Bændere bære, overvinde alle Rinder. Jo, var Tro er den Gider, som overvinde Sæden. Saaledes bliver Gud at overvinde sine og lade sit Kærligt Ind- ser ham, naar de har holdt sig i An- førelsen. Efter mange Dage Isak Isak's, troede Forjættelse for alle Hærs og troede ind i Digtet.

Derfor liden om Isak's Offing min- der os om endda utroenlig stærre Tro. Vi se her her paa, at Gud troede Isak sin egen Son, men gav ham sin for os alle, og at Kriens, Guds Son, som vistig har sit Kros og led sig om til Krosen og ofrede sig paa Krosen for vore Sander, og at han for vor Skyld trængte i, jennem Døden til Livet.

Quor godt det vilde være om de oids- tingere vilde huse paa at belaste, hvad de kaldes!

ABONNER

PAA

HEROLD.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Sædkerar-
beide.

Abonner paa „Pacific Herald“
for 50c om Aaret.

Komplet Udstyr

— af —

Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Sko-
handler og Skomager

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at
Olson baade har, hvad du
trængter, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen anden
Handlende.

ELLIS & SON S. S. LINE.

STR. "SEHOME"

Afgaar fra Commercial Dock
Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag
og Lørdag, Kl. 3 Eftm. for Seat-
tle, Anacortes, Fairhaven og
Whatcom.

Afgaar fra Whatcom Kl. 8
Fairhaven Kl. 8.15 og Anacortes
Kl. 10 Eftm., hver Søndag, Ons-
dag og Fredag.

Fare, til Seattle, 0.50,

Whatcom, \$1.25,

W. H. ELLIS & SON, EIERS,

W. J. ELLIS, TRAF. MGR.

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Stu-
dents supplies a speciality.
PARKLAND, . . . WASH.

Central Drug Store.

Anderfon Bros. EIERS.

Nye Mediciner

ny Bestyrelse

Cor. 11 & Tacoma St Tacoma Wa

Lindahl Photo-
grapher

1112 Pacific Ave.

California Building,

TACOMA . . . WASH.

The Iowa Cutlery

Grinding Co.

Sæde, Forskjer, Slægter, Lomme-
og Barberknive, Kirurgiske Instru-
menter og Gravertøi osv.

Alt udføres ved Hjælp af elektrisk
Drivkraft.

Alt Arbejde garanteres
22 Pacific Ave., Tacoma, Wa

Vor Frelser's norsk

luth. Kirke

Hj. af So. 1 og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. 1 St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags-
skole.

" 11 A. M. Høimesse-
gudstjeneste.

" 7:45 P. M. Aftensang.

Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.

Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.

Hver 1ste og 3die Torsdag Aften

i Maanedens Ungdomsforening.

Hver 2den og 4de Torsdag Eft. m.

i Maanedens Kvindeforening.

J. M. Arntson,

Notary Public.

Notary Public.

Udfærdiger alle lutherske Dokumenter
samt Skjæder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, . . . WASH.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific Lutheran University.—

Lutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Hieratelle Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Paster E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bi med Raad og Raad.

Hell. jant feramer fra Vesten. Spører med Belt Line Street Car lige til Deven.

Bøger tilsalgs.

Synodens Salmebog. I Skindbind	\$ 65
" " med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk	1 00
" " med rødt Snit og Albumsspænde	1 75
Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik	75
Norske og engelske Bibelhistorier	25
Katekismer	15
Jøssendals Billed ABC	15
Syno albertninger, Pacific Distrikt	25
Ny Testamenter	25
- Spar Tid og send til os efter disse Bøger.
Adresse
Pacific Lutheran University Ass'n
Parkland, Wn.

P. E. Hofstad, "Skredder"

Færdiggjorte klæder paa Bestilling.

Alle slags Reparationer til rimelige Priser.

513 So. 11th Str.
Tacoma, Wash.

Abonner paa "Pacific Herald" kun 50c om Aaret.

Handy Volume Classics.

Faaes overordentligt billigt og pent udstyret.

Hver Bog er 6 x 4 1/2 T. trykt med store og tydelige Typer paa udmærket godt Papir, godt indbundet i Lærredsbind med Silke-aand og Sølvttryk.

Prisen er blot

Enkelte Exemplarer		18c
I Partier paa 6 Exemplarer		16c
	12	12c

Skriv til

E. W. A. Rowles,

177-178 MONRO STR. CHICAGO, ILL.

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS & C.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.
A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$5 a year; four months, \$1. Sold by all newdealers.
MUNN & Co., 361 Broadway, New York
Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

Gust. Morton, Bestyrer.
Tel. Bav 481.

Puget Sound. Tea Co

IMPORTÖRER

Wholesale og Retail Handlere

— i —

THE KAFFE OG SPICERIER.

Stort Oplag af Kjøkkentøi.
128 Pacific Ave. Tacoma, Wn.

Pacific Distrikts Prester.

- Andersen Chr. Genesee, Idaho.
Andersen J. R. 1216 Chestnut Str. Oakland Cal.
Blakkum J. Bor 175 Mod'ers Bn.
Borup P. Cor. N. & Pratt Stris Santa Cal.
Christensen M. N. 1421 7th Ave., Seattle, Wa.
Carlson P. R. 568 East 16th St. Calif. Oakland Cal.
Johs E. C. Stanwood, Wash.
Grønberg O. 1663 Howard St. San Francisco, Cal.
Hagood, D. 2030 Lombard Street, Everett, Wash.
Harstad, T. Parkland, Wash.
Holden, O. W. Astoria, Oregon.
Jensen, A. S. Ferndale, Cal.
Johansen, J. 204 J Str. Fresno, Cal.
Lange, A. S. 186—12th St., San Francisco, California.
Larsen, T. Parkland, Wash.
Lane, Geo. O. Box 236, Rainhaven Wash.
Lissen, E. Bor 97. Billur, Wash.
Orvola, E. R. 425 G. 10 St. Portland, Oregon.
Pedersen, N. Ellerton, Oregon.
Sperati, C. A. 2530 So. J Str. Tacoma, Wash.
Stensrud, G. R. 213 18th St. San Francisco, Cal.

Bekjendtgjorelse.

Alle pengedeløb til Pacific Distrikt sendes herefter til distriktets kasserer, N. J. Haug, Parkland Wn.

Carlo A. Sperati.

Edv. Isaachsen.

Eneste norsk Urmager i Tacoma.

Cor. Tac. Ave. og 11th Str.
Et pent Udvalg af ELGIN og WALTHAM Ure for Salg.
Tel. Black 268.

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

226 Pac Ave Tacoma, Wash

VISSELL & EKBERG

BOOKS & STATIONARY.

All kinds of Scandinavian books and papers always on hand.

For Christmas see our line of Novelties, Christmas-cards, Albums, etc. It will pay you.

1808 Pacific Ave.,

TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Cardiolog.

Crown and Bridge Work a Specialty

Call and get prices.

Room 206, 2136 Pac. Ave. Tacoma.

The
Illustrated Home Journal.

Published twice a month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to
**Louis Lange Pub. Co.,
St Louis, Mo.**

Parkland-Nyheder.

Her er mange Disciple ved Stolen

I Kvæld (Onsdag d. 9 Jan) skal Parkland Menighed have sit Aarsmøde.

Engsbret Larson er kommen tilbage fra Silvertown, Ore., hvor han har afslagt et Besøg hos gamle Benner.

Pastor Hartstad er ogsaa kommen tilbage fra Fairhaven.

Pastor Hartstad reiste forleden Onsdag til Fairhaven for at deltage i et Prestemøde og en Kirkeindvielse. Pastor Larsen forrettede i hans Sted her.

Den tredje Artikel.

Hvorledes opholder den Helligaand de Troende?

Han overbeviser eller tugter, lærer, leder og trøster deres Hjertes.

Joh. 16, 8. Naar han kommer, skal han overbevise Verden om Synd og om Retfærdighed og om Dom. — Joh. 16, 13; 14, 26; 1 Petr. 5, 10.

Rom. 8, 16. Vanden selv vidner med vor Aand, at vi ere Guds Børn.

250. Hvilke Midler bruger den Helligaand til at udrette alt dette?

Den Helligaand virker gennem de hellige Raadetsbøger, som er Ordet og Sakramenterne.

Joh. 17, 17. Hellige dem i din Sandhed! Dit Ord er Sandhed.

251. Hvad kaldes og er de Menninger, som Guds Aand saaledes helliggjør?

Helgener eller hellige Mennesker.

Ps. 86, 2. Bevar min Sjæl; thi jeg er hellig.

252. Hvor findes disse Helgener?

De findes i den hellige, almindelige, kristelige Kirke paa Jorden.

253. Hvad forstaaes her ved Kirken? Kirken er hellige Menneskers Samfund og Forening i Vanden.

1 Petr. 2, 9. Men I ere en udvalgt Stæng, et kongeligt Presteskab, et helligt Folk, et Folk til Gienbom, forat I skulle forkynde hans Dyder, som kaldte eder fra Mørket til sit underfulde Lys.

254. Hvorfor kaldes den en kristelig Kirke?

Kirken eller Menigheden er grundlagt af Kristus, som er dens Hoved og Røkke til Sjælens Frelse.

1 Kor. 3, 11. Thi ingen kan lægge en anden Grundvold end den, som er lagt, hvilken er Jesus Kristus.

1 Kor. 12, 27. Men I ere Kristi Begeme og Lemmer, enhver for sin Del. 255. Naar blev Kirken stiftet?

Kristi Kirke blev stiftet ved den Helligaands Udgødselse paa den første Pintsedag. Ap. G. 2. —

256. Hvorledes arbejder Guds Aand fremdeles i Menigheden?

Han kalder, forsamler, oplyser og helliggjør alle, som er i Menigheden, og opholder dem i den sande og eneste Tro til Kristus.

257. Hvilken dyrebare Gave uddeler den Helligaand i Menigheden?

Han uddeler i samme Menighed mig og alle dem, som tro, daglig en fuld Syndernes Forladelse.

258. Hvad er det vigtigste Gødsbede i Menigheden?

Det er Bæremødet, hvis Tjenere er sat til at forkynde Guds Ord klart og rent og forvalte Sakramenterne efter Jesus egen Indstiftelse.

2 Kor. 5, 20. Saa ere vi da Sendebud i Kristus Sted, ligeisom Gud formaner gennem os; vi bede i Kristi Sted: Lad eder eber forlikke med Gud! Ef. 4, 11—16.

Bekjendtgørelse.

Oregon Special konferense møder, om Gud vil, hos Past. Orvoll, Parkland, Oregon, fra 15de til 18de Jan., begge dage inklusive. — Forhandlingsgenstande: Lovens og Evangelium's indbyrdes forhold til hinanden, referent Past. N. Pedersen. — I møde med menigheden forhandles "Forargelse," Past. D. M. Holden indleder. Gud velsigne mødet.

S. M. Orvoll,
Sekretær

Betalt til Parkland lutherske Barnehjem.

Fra Mrs. M. Siverson \$1.00
Fra Mr. N. Sorenson, Lockwood, Wash. 1.00
Fra en ukendt, Wash. 3.00
Fra Mr. Hud, Stanwood 1.00
Fra Mrs. Olson, 901 E. Dayton St., Madison, Wis. 2.50

D. L. Braabel,
Kasserer.

Hjertesuk for alle Syndere.

Jeg trostes ved din Faderstemme,
At du vil ingen Synders Død.
Du naadig vil min Brode glemme,
Naar jeg vil følge, hvad du bød.
Thi vil jeg Syndens Daarstab fly
Og vandre Dydens Vel paanb.
Saa hjælp da selv, du gode Gud!
Ja før mig selv til Seier ud.
Amen!

Herre! tænk paa mig!
Tænk paa mig saa tidt jeg beder;
Naar Ligt op til dig mon stue,
Og Sjælen sig betror
Gud i dens Dybdet bluser:
Hør da min Bøn saa barnlig
Om det mig baader, saa lad det ste.

Herre! tænk paa mig!
Naar jeg Sang og Stummer bærer;
Naar Hjertet udi Trængsel bærer
Da vover at anraade dig,
Naar at Verden mig fortæber,
Da lys og Hjælper er som du
Gud! da send mig Trosten til!

Herre! tænk paa mig!
Naar jeg i Fristelsen er væg;
Naar jeg i Lidenskabens Trængsel
Mig til Seier jantes Kræften.
Bakter alt den gamle Jød
Og jeg, Herre, dig anraaber,
Hellig! da vær ei fjern!

Herre! tænk paa mig,
Naar den sidste Time tæner,
Naar jeg ved den taune Grav
Lægger ned min Vandringstav,
Mig til Nafled forbereder,
Og til Doms gaar hen til dig
Fader, da forlas ei mig!
Amen!

Hvor godt det vilde være om Herolds
Tingere vilde hulle paa at betale, hvad
de skylder!

Betalt for Herold.

B. P. Hansen, Cleveland \$2.00
L. O. Bjaaland, Dehammel50
L. G. Kleven, Gilt50
L. G. Storaasli, Moorhead50
O. G. Storaasli, Parkland50
B. J. G. teland, Shelby50
D. L. Keitaa, Woodville 1.00
Grim Ornison, Hutton 1.00
G. N. Egerlie, Orndee50
V. Pedersen, Waterville50
Mrs. Torborg Larson, Harmony50
Mrs. Toru Luomaen, "50
Mrs. John Thompson, Cresco 1.00
B. L. Porsen, Harmony50
Thos. Johnson, Hutton50
Harold Johnson, Hutton 1.00
Past. N. Larson, Orndee50
B. J. Anderson, "50

Past. G. G. Magelsen, Neb Wing50
Elias J. Lien, St. Vincent 1.00
Past. O. Juul, Brandon 1.00
G. G. Lien, Wilmar 1.00
O. Bækkum, Parkland50
Jacob Midbo, "50
W. S. Rosand, Stanton50
Past. L. O. Lolo, Belgrade50
Meier Lofstensen, " 1.00
Mrs. Helga. Anderson, Port
Townsend50
Cluf R. Trom, Kindred 1.00
G. J. Tverberg, Oslo 3.00
Mrs. D. G. Olson, Jackson50
Rub Olson, Jackson50
Mrs. L. Gimmetad, Mio 1.00
John Hanson, Willson 1.00
P. Nordhus, Riceford50
D. S. Berge, "50
B. Olson, "50
J. Leorken, "50
M. Olsen Meardan50
Past. D. L. Lee Northwood 1.00
D. R. Ellingen Gary50
C. A. Wisnes Hidsen50
G. A. Sundet "50
Einar Lund Pelican Rapids50
J. J. Jenson, Fir50
Mrs. Louise Mathison, Alpha15
H. D. Vestenes, Bricelyn45
M. Gullerud, Zumbrota 1.00
J. J. Kæser, Stoughton50
D. O. Fortun "50
Erud P. Jensen Rathsay 1.00
Past. T. Kosholt, Centergrove50
Mrs. Simon Lisen, Marw. Grove50
J. L. Satre, Quasino50

Til Afbetaling paa Skolens Gjæld.

Fra Best. Hartstads Skold.

Past. B. Hartstad \$1000.00
Simon Anderson, et Stykke
Land solgt for 100.00
O. G. J. land 10.00
D. G. Fosien 25.00

Fra Past. N. Pedersen's Skold
Saml. med Ingebret Larson.

V. Dingelstad, Silvertown 10.00
B. L. Gopferud, " 10.00
E. J. Benson, " 5.00
J. P. Larson, " 5.00
Hemil skoster, " 5.00
Mr. Sørensen, " 10.00

Past. M. A. Christensen's Skold.

Sea'r'e, Wash. (Marnellste
senere) 50.00
Past. S. G. Fos's Skold
D. R. Lee, Stagil, Wu 50.00

Carl Ellefson, San Francisco
vaagter sig Næsten af Gjæld
til Sam Ellefson 50.00
Sam Ellefson, San Francisco,
eftergiver Nenter 30.00

I. Larsen,
Kasserer.